



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16328/2024
10.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., ..., чији је пуномоћник Франц-Бранко Бутолен адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1667/24 од 28.03.2024. године, на седници одржаној 10.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1667/24 од 28.03.2024. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5175/18 од 02.11.2023. године, исправљеном решењем истог суда П 5175/18 од 07.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужилци на име мање исплаћених пензија за период од 28.03.2015. до 31.12.2018. године исплати укупан износ од 117.528,81 динара, са законском затезном каматом на појединачне износе од доспелости до исплате, на начин описан у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилка тражила да се обавезе тужени да јој по истом основу и за исти период исплати разлику између износа досуђених ставом другим изреке и тражених износа, са каматом на појединачне месечне износе, на начин описан у том ставу изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилке да јој тужени на име неисплаћених пензија за период од 15.10.2000. до 27.03.2015. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом на начин описан у том ставу изреке. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка од 120.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1667/24 од 28.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу петом изреке и обавезан тужени да тужилци накнади трошкове

парничног поступка од 99.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате, док је захтев одбијен преко тог, а до износа досуђеног првостепеном пресудом, као и за исплату камате од пресуђења до извршности.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете у овом спору у укупном износу од 1.718.799,41 динара, поднета је 28.03.2018. године, а вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази законом одређени износ за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**